St. Gallen oder Regensburg, 2. Drittel 9. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36814
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

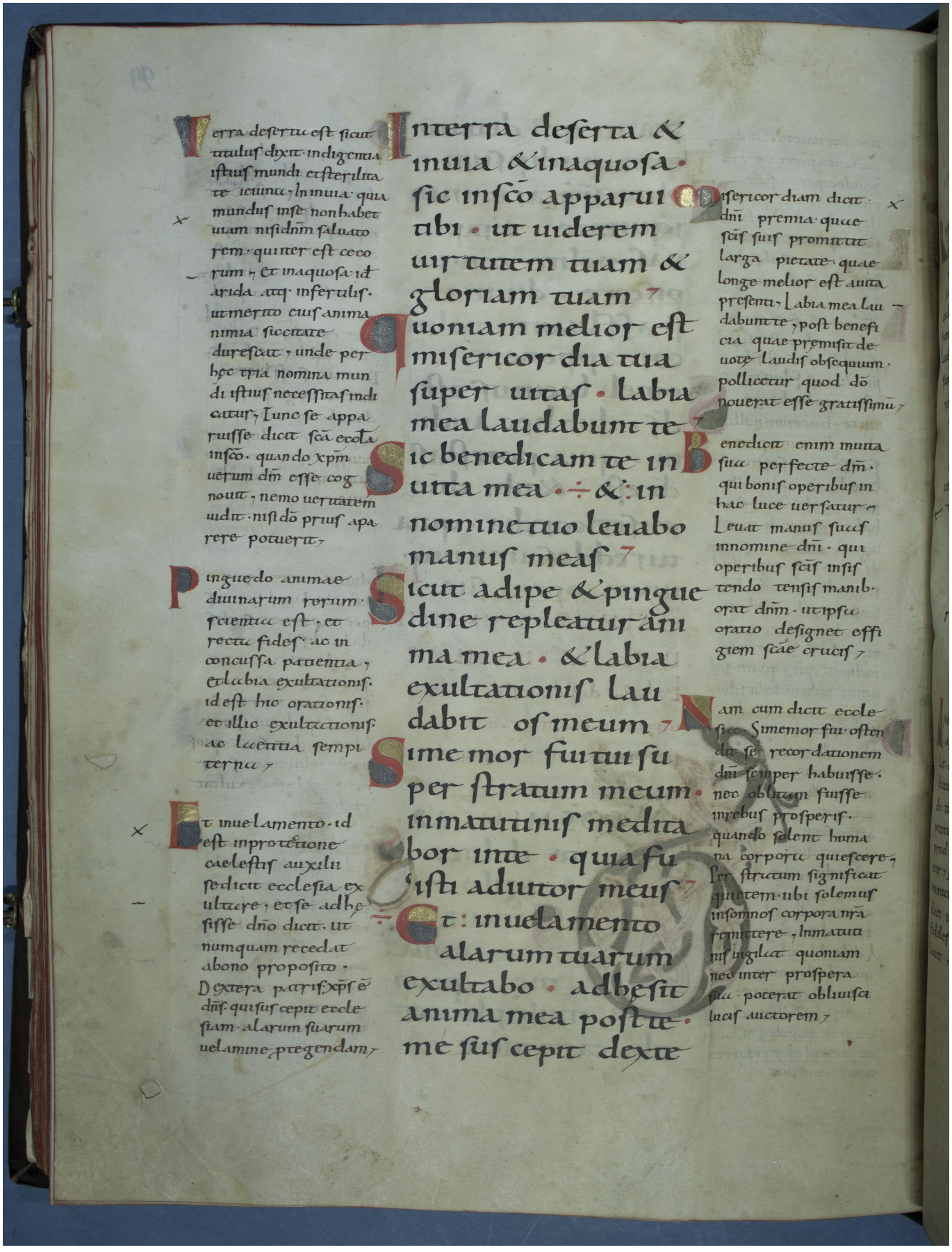

Terra deserta est sicut
ait ulus dixit indigentia
istius mundi et sterilita
te ieiunia, In inuia quia
mundus iste non habet
uiam nisi dñm saluato
rem. qui iter est eccle
rum, et inaquosa id
arida atq. infertilis.
ut merito eius anima
nimia siccitate
duresc at, unde per
hec tria nomina mun
di istius necessitas indi
catur, Tunc se appa
ruisse dicit scā eccla
inscō. quando xpm
uerum dñm esse cog
nouit, nemo ueritatem
uidit nisi dō prius apa
rere potuerit,

Pinguedo animae
diuinarum rerum
scientia est. et
recta fides ac in
concussa patientia,
et labia exultationis.
id est hic orationis.
et illic exultationis.
ac laetitia sempi
terna,

Et inuelamento. id
est inprotectione
caelestis auxilii
sed icit ecclesia ex
ultare, et esse adhe
sisse dño dicit. ut
numquam recedat
a bono proposito,
D extera patris xps ē
dñs. qui sus cepit eccle
siam. alarum suarum
uelamine protegendam,

Interra deserta &
inuia & inaquosa.
sic in scō apparui
tibi. ut uiderem
uirtutem tuam &
gloriam tuam 7
Quoniam melior est
misericordia tua
super uitas. labia
mea laudabunt te 7
Sic benedicam te in
uita mea. ÷ &: in
nomine tuo leuabo
manus meas 7
Sicut adipe & pingue
dine repleatur ani
ma mea. & labia
exultationis lau
dabit os meum 7
Si memor fui tui su
per stratum meum.
in matutinis medita
bor in te. quia fu
isti adiutor meus 7
÷ Et: in uelamento
alarum tuarum
exultabo. adhesit
anima mea post te.
me sus cepit dexte

Misericordiam dicit
dñi premia quae
sēis suis promittit
larga pietate quae
longe melior est uita
presenti. Labia mea lau
dabunt te, post benefi
cia quae premisit de
uote laudis obsequium.
pollicetur quod dō
nouerat esse gratissimū,

Benedicit enim uita
sua perfecte dñm.
qui bonis operibus in
hac luce uersatur,
Leuat manus suas
in nomine dñi. qui
operibus seis insis
tendo tensis manib.
orat dñm. ut ipse
oratio designet offi
giem scae crucis,

Nam cum dicit eccle
sia. Si memor fui. osten
dit se recordationem
dñi semper habuisse.
nec oblitam fuisse
in rebus prosperis.
quando solent huma
na corpora quiescere,
per stratum significat
quietem. ubi solemus
insomnes corpora nra
remittere, In matutinis
meditabor. quoniam
nec inter prospera
sua. poterat obliuisci
lucis auctorem,